

monshouwer editions

Marres Currents #2 – Rumour Has It – een tentoonstelling vol kwaliteit

Carolin Eidner, Kunstakademie Düsseldorf (D)

Marres Currents #2 – Rumour Has It

Een tentoonstelling van de curatoren H el ne Webers en Mels Evers met werk van Tessa van der Meeren, Arnold Wittenberg, Carolin Eidner, Vincent Vreeke, Laura van Biervliet, Griet Moors, Simon Weins, Thorber Eggers, Hanne Haesevoets, Tom Hallet, Moritz Wegwerth, Evelien Mattheij, Jerome Daly, Polien Boons, Mike Moonen, Lydia Debeer, Oliver Blumek, R'm Aharoni, Timo van Grinsven
11 december 2014 – 13 februari 2015 Marres in Maastricht.

De stad is vol. De hele weg vanaf het station naar het Vrijthof, over de oude Maasbrug door de winkelstraat, langs de Bijenkorf, dring ik me door een mensenstroom. Mensen die consumeren, of het nou een broodje kroket of een duur kledingstuk is, een Armani jasje, afgeprijsde schoenen die geen

vierhonderd euro meer, maar driehonderdewintig euro kosten, kinderen, moeder, veel vrouwen met kort blond haar. Eenmaal in de Capucijnerstraat is het rustig. Het gebouw van Marres is te herkennen aan een witte vlag. Het ruikt er heerlijk. Het restaurant is vol, maar daar hoef ik niet te zijn. Het is mogelijk dat ik de tentoonstelling zo goed vind omdat het mooi weer is. In de meeste zalen stroomt het daglicht binnen, maar ook thuis achter mijn computer ben ik nog steeds overtuigt van de kwaliteit van veel werk. Dat de tentoonstelling zorgvuldig is afgewerkt draagt daar toe bij. Het programmaboekje is helder en de zalen leveren stuk voor stuk mooie beelden op.

Griet Moors, Media Arts Design Faculty (MAD) BE

Griet Moors, Media Arts Design Faculty (MAD) BE

Ik loop eerst wat rond om me te oriënteren, en het eerste werk dat me treft is de installatie van Griet Moors. Het is al weer enige tijd geleden dat ik zo zonder voorbehoud van een schilderij heb genoten. Het werk van Moors is een drieluik met een klassiek schilderij aan de rechter kant. In het midden een installatie die bestaat uit een muurschildering van een roze vierkant, waar een dun, wit raamwerk tegenaan werd geplaatst. Het rechter deel bestaat uit een reuzen kleurenwaaier die tegen de muur leunt en alle kleuren roze en rood die ook in het schilderij voorkomen, herhaalt. Moors speelt in het werk met kleur. Ze refereert aan de schilderkunst, spiegelt en analyseert. In de lijst, uit de lijst; kleurrijk wild en kleurrijk vlak. Natuurlijk is   n werk te weinig om precies te weten welke kant het uit zal gaan, maar het beeld overtuigt. Er staat een stevig kunstwerk dat in alle opzichten over schilderen gaat.

Moritz Wegwerth, Kunstakademie Düsseldorf (D)

Er is meer werk dat formeel is, op onverwachte wijze analyseert en vooral over kleur lijkt te gaan, zoals het werk van Carolin Eidner in de voorkamer van het huis, die groenten roostert op een vuurtje dat brandt op enkele kunststoffen platen, en de bizarre videofilm van Jerome Daly die boven is te zien: Op de ene wand een projectie van gekleurde propen papier; Op de andere een teddybeer die de kleuren benoemd en toont.

Ook Mike Moonen en Timo van Grinsven werken met kleur. Hun werk bestaat uit keurig gerangschikte, maar onbeduidende objecten. Van Grinsven maakt een strakke compositie. Mooi, maar misschien wat te verhalend. Mike Moonen strooit met objects trouves. Het levert aardige beelden op, het peren-ei op zilverpapier vind ik wel aangenaam. Maar ik ben er niet zeker van of het me op de lange duur zal blijven boeien.

Jerome Daly, Academie voor Beeldende Kunsten Maastricht (ABKM) NL

Timo van Grinsven, Sint Lucas Antwerpen (B)

Van de twee kunstenaars die woorden aan hun werken toevoegen heb ik het vermoeden van wel. De teksten raken me. Dat geldt voor het werk van Tom Hallet en dat van R'm Aharoni. Het werk van Hallet gaat volgens de curatoren over seksuele fantasieën gaat (dromen over macht en onmacht). Zonder moeite lees ik in de teksten ook een algemeen verhaal.

Mike Moonen, Academie voor Beeldende Kunsten Maastricht (ABKM) NL

Tom Hallet, Sint Lucas, Brussel (B)

Tom Hallet, Sint Lucas, Brussel (B)

Tom Hallet, Sint Lucas, Brussel (B)

Ook de tekst in de film van [R'm Aharoni](#) doet me huiveren. Tegen de achtergrond van de beelden van een Joodse bruiloft wordt een verhaal verteld. Over trouwen in het wit – koningin Victoria schijnt als eerste in het wit te zijn getrouwd; Over de holocaust; Over een vader en een moeder; over liefde. De bruid is vrolijk en mooi. De teksten zijn geheimzinnig en confronterend. Het gaat ook over kinderen die ter adoptie worden weggeven om een oorlog te bekostigen. Is het waar? Ik weet niets over Jemen en weinig over Israël. Ik begrijp wel dat de familie van R'm Aharoni joods is en jemenitisch. Joods en westers als de bruid en bruidegom in het wit. Jemenitisch als de foto's, beneden in de gang. De bruid draagt een kleurrijk gewaad en bijpassende hoofdversiering. De beklemming komt voort uit de mix van historische feiten, zo vreemd zijn, bizar en gruwelijk, dat je zeker weet dat het verhaal een mythe is. Of juist niet? R'm Aharoni toont een werkelijkheid zoals zij zich (wellicht) in een nabij verleden voordeed, maar die zo vreemd (en wreed) is dat zij lang geleden lijkt.

R'm Aharoni, Koninklijke Academie voor Schone Kunsten, Gent (B)

R'm Aharoni, Koninklijke Academie voor Schone Kunsten, Gent (B)

R'm Aharoni, Koninklijke Academie voor Schone Kunsten, Gent (B)

En zo gaat het door. Sommige ervaringen zijn 'klein', zoals het plezier dat ik heb aan de computerschermen die Thorben Eggers aan de muur hing. Ze zijn zwart en mat. Er zit geen computer meer aan. Ik moet lachen. Of, 'klein', zoals de glimmende glinsterstroom van Polien Boons. Het effect van het bewegende goudpapier is sterk – te sterk misschien? Klein als de projectie van de zandkorrel op de wand van Simon Weins. En dan weer langzaam uitdijend, groter.

Thorben Eggers, Kunstakademie Düsseldorf (D)

Polien Boons, Sint Lucas Brussel (B)

Als de onverwachte kledingstukken uit schuurpapier van Laura van Biervliet. De eenvoudige maar mooie sculpturen van Hanne Haesevoets in het tuinhuisje, of de wit op wit litho's van Arnold Wittenberg. In het voorwoord bij de plattegrond van het boekje proberen de curatoren, H  l  ne Webers en Mels Evers, aan te geven wat de jonge kunstenaars bindt. Zij noemen enkele zeer formele overeenkomsten, zoals het experiment met kleur en het verhaal dat aan verschillende werken ten grondslag ligt.

Laura van Biervliet, Sint Lucas Gent (B)

Hanne Haesevoets, Media Arts Design Faculty (MAD) B

Saskia Monshouwer

Monshouwer Editions is een flexibel bedrijf gericht op de bemiddeling van actuele beeldende kunst.

Kerntaak is het schrijven van artikelen, kritieken, catalogus- en tentoonstellingsteksten. Saskia Monshouwer schreef vijftien jaar lang voor Nederlandse en buitenlandse kunsttijdschriften, waaronder IIAS Newsletter, Preasens en Kunstbeeld. Nu schrijft zij met regelmaat teksten voor kunstenaars en instellingen op basis van uitgebreid onderzoek.

Saskia Monshouwer is curator. Haar eerste tentoonstelling 'In Orbit' maakte zij voor Quartair in Den Haag. Sindsdien heeft zij samengewerkt met onder andere het Grafisch Atelier Utrecht, Schloss Ringenberg in Hamminkeln Duitsland, Museum Krölller-Müller in Otterlo, Museum Valkhof Nijmegen, Artwalk Amsterdam en Kunstfort bij Vijfhuizen.

Monshouwer Editions maakt publiciteitsplannen, schrijft persberichten en onderhoudt contacten met de pers. Naast ervaring met de traditionele media heeft Monshouwer ervaring met het inzetten van sociale media.

Ook fondsenwerving hoort tot de activiteiten. Monshouwer Editions ontwikkelt meerjarige financieringstrajecten in samenhang met programmering en beleid. Er werden succesvolle aanvragen gedaan bij het Mondriaan Fonds, het Fonds voor Cultuurparticipatie, Amsterdam Fonds voor de Kunsten.

Op haar blog bespreekt Saskia Monshouwer acutele exposities.